

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 48.

Vydána dne 9. května 1924.

Obsah: 89. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1924, o dani z uhlí.

89.

Vládní nařízení ze dne 25. dubna 1924,

kterým se provádí zákon ze dne 21. prosince 1923, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1924, o dani z uhlí.

Vláda republiky československé nařizuje podle šu 25 zákona ze dne 21. prosince 1923, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1924, o dani z uhlí:

K šu 2, odst. 2., zákona.

§ 1.

(1) Žádost důlního podnikatele musí být podrobně odůvodněna vzhledem k předpokladům v zákoně pro snížení daně stanoveným a podána u finančního úřadu I. stol.; úřad tento vyžádá si dobrozdání revírního báňského úřadu (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi báňského komisariátu nebo báňského kapitanátu) a předloží žádost k rozhodnutí nadřízeným úřadům.

(2) Důlní podnikatel je povinen, bude-li vyzván, nahraditi úřední výlohy, vzniklé šetřením o žádosti konaným.

(3) Snížení neb opětné zvýšení sazby daňové vyhlásí se v úředním listě a vyrozumí se o něm též podnikatel doli.

K šu 3, odst. 2., zákona.

§ 2.

(1) Co podnikatel obdržel za uhlí dodatečně nad cenu původně smluvenou neb účtovanou,

jest ohlásiti a zdaniti způsobem, předepsaným pro zapravení daně, do konce příštího měsíce, následujícího po dni, kdy doplatek obdržel.

(2) Při tom jest vyznačiti, v jaké formě a od koho byl doplatek vyplacen.

K šu 3, odst. 3., zákona.

§ 3.

(1) Nezná-li podnikatel hned v jednotlivých případech šu 3, odst. 3., zákona průměrnou cenu tuzemskou již v době, kdy vzniká povinnost zapraviti daň, může daň ohlásiti a zapraviti prozatímně podle přibližného průměru a dodatečně vyúčtování provésti ve lhůtě pro předložení měsíčního účtu (§ 9) stanovené neb k zvláštní žádosti pro ten účel prodloužené.

(2) Provozuje-li podnikatel několik dolů s uhlím stejně hodnotným a jako hospodářskou jednotku, a nečiní-li sám mezi jednotlivými těmito doly vůči odběrateli rozdílu v cenách uhlí, může býti průměrná cena počítána z cen za uhlí docílených ve všech těchto dolech.

(3) Započítání daně z cen nižších než tuzemských při vývozu do ciziny, při vlastní spotřebě a při každém jiném odbytu možno povolit na odůvodněnou žádost.

K šu 3, odst. 6., zákona.

§ 4.

Veřejnými daněmi, dávkami a příplatky, které se nepočítají do základu pro daň z uhlí, jsou daň z obratu, dávka manipulační a dávka pro uhelnou radu dle šu 10 zákona z 9. dubna 1920, č. 260 Sb. z. a n., o úpravě uhelného ho-

spodářství, dávka na výstavbu obytných hornických domů a napříště jen takové příplatky rázu dávek veřejných, vedle uhelné ceny účtované, které by byly prohlášeny postupem v zákoně stanoveným za dani nepodléhající.

K §u 4, odst. 2., zákona.

§ 5.

(1) Kdo, nejso podnikatelem dolu, prostředkuje odběrateli prodej uhlí a účtuje cenu z dolu, je povinen podati dozorcímu úřadu, příslušnému dle svého sídla, a to pro každý důl zvláště ve lhůtě, předepsané šem 7 pro zapravení daně, ohlášení obdobné denním zápisům na dole, v němž nutno vykáhati též cenu podnikatelem dolu účtovanou, a doplatiti daň způsobem, uvedeným v §u 7, odst. 2., č. 1., z oně části ceny, kterou si přiřazil k ceně, ohlášené a zdaněné podnikatelem dolu.

(2) Pokud zapraví přímo podnikatel daň z plné ceny, za kterou bylo uhlí zprostředkovatelem odběrateli loco důl účtováno, a vyznačí-li to podnikatel v denních zápisech, měsíčním účtu a přihlášce daňové, není více zprostředkovatel, za něhož podnikatel dolu tak učinil, povinen podati ohlášení stanovené v odst. 1., nebyl-li finančním úřadem zvláště vyzván, aby ohlásil zásilky uhlí jím zprostředkované a účtované ceny.

K §u 5, odst. 2., zákona.

§ 6.

Lhůtou, ve které byl učiněn původní údaj podnikatelův, směrodatný pro výměru daně, rozumí se lhůta, stanovená pro ohlášení a zapravení daně v §u 7.

K §u 5, odst. 3., zákona.

§ 7.

(1) Daň uhelná zapravuje se zpravidla jednou za veškeré v jednom kalendářním měsíci provedené poplatné úkony a je splatna do konce příštího měsíce.

(2) Daň lze zapravovati některým z těchto způsobů:

1. poštovním úřadem šekovým v Praze na zvláštní podřadný účet ministerstva financí č. 37.792 * 33 podle pravidel, vydaných pro šekové řízení, a to zejména

a) hotově u poštovního úřadu zvláštní platenkou, která jest určena pouze pro uhelnou daň a je označena „ministerstvo financí, daň z uhlí“; platenky tyto lze objednat u dozorcího úřadu za náhradu hotových výloh;

b) přípisem peněz buď vlastním anebo banky; koná-li se platba přípisem, dlužno k šeku připojiti platenku vyplněnou stejně jako při platbě hotovými pod a) (šek platenkový);

2. u ústřední státní pokladny v Praze prostřednictvím peněžních ústavů žirovým řízením bankovního úřadu ministerstva financí;

3. jiným způsobem, který ministerstvo financí podle povahy určitých případů ze závažných důvodů zvláště povolí.

(3) Podnikatelé uhelných dolů jsou ve všech těchto případech povinni současně s platbou zasílati účtárně 4 b ministerstva financí dvojmo přihlášku o zapravení uhelné daně podle úředně předepsaného vzoru, obsahující jméno podnikatele, dozorcí úřad, měsíce, za který se daň zapravuje, označení dolů, jichž se daň týká, daň na jednotlivé doly připadající a úhrnnou výši zaplacené daně.

(4) Spolu s touto přihláškou buď zaslán přehledný výkaz o docílených prodejních cenách, z něhož by bylo patrno, jaká množství dle jednotlivých dolů a druhů uhlí a za jaké různé ceny byla odbytá, a to zvláště pro cizinu, dále pro jiné uhlí, z něhož nutno podle §u 3, odst. 3., zák. zapraviti daň aspoň z ceny průměrné, pak pro ostatní spotřebu v tuzemsku; ceny buďtež rozvedeny na ceny, z nichž se má daň zapraviti, na daň z uhlí, daň z obratu a daněproště příplatky.

(5) Účtárna potvrdí na jedné z přihlášek příjem daně, zašle ji dozorcímu úřadu na vědomí o vykonané platbě a druhou přihlášku si ponechá.

(6) Koná-li se platba poštovním úřadem šekovým, obdrží platitel daně stvrzenku o vykonané platbě od poštovního šekového úřadu neb od poštovního úřadu, kteráž má podle pravidel, platných pro styk poplatníků se státními úřady, povahu a platnost stvrzenky, vydané příslušnou státní pokladnou, pro niž je platba určena; zvláštní stvrzenky o platbě, vykonané poštovním šekovým úřadem neb ústřední státní pokladnou, vydá účtárna 4 b ministerstva financí jen tehdy, když si toho poplatník výslovně přeje. V tomto případě musí poplatník zaslati účtárně přihlášku o zapravení daně

z uhlí trojmo, z nichž se jedna s náležitým potvrzením vydá straně.

(7) Použijí-li banky žirového řízení, jsou povinny současně zpravit ústřední státní pokladnu o vykonané platbě, případně o poukazu a udati, že jde o uhelnou daň a za který podnik.

§ 8.

(1) Podnikatel dolu je povinen konati na dole denní zápisy o veškerých úkonech, podléhajících uhelné dani, t. j. o jednotlivém vypravení uhlí z dolu a použití jeho uvnitř důlního podniku k účelům jiným než v §u 7 zákona uvedeným.

(2) Zápisy konati jest pro každý důl dvojmo podle úředních vzorů, a to zvláště: A. pro vagonovou dopravu (odděleně podle podacích stanic), B. pro drobný prodej, C. pro vývoz (odděleně pro jednotlivé státy, pro které jest uhlí určeno) a D. pro spotřebu uvnitř dolů, pokud tato podléhá dani.

(3) Zápisy musí obsahovati zejména běžné číslo zásilky uhlí, den výpravy, čísla vagonů, adresu příjemce, na něhož jest uhlí z dolu odesíláno, adresu všech případných zprostředkovatelů, množství uhlí odděleně dle druhů, docílenou cenu na dole dle jednotlivých druhů, cenu, která slouží za základ pro vyměření daně z uhlí, použitou sazbu daně z uhlí, daň z uhlí, paušalovanou daň z obrátu, jednotlivé další příplatky a případné poznámky; údaje musí souhlasiti s údaji na nákladních listech a účtech, a případné odchylky musí býti výslovně uvedeny a vysvětleny.

(4) Konají-li se na dole zápisy, které obsahují již shora uvedená data, jako na př. ložní listy, vážní knihy, možno omeziti denní zápisy jen na ostatní údaje a přiložiti průpisy ložních listů atd. k denním zápisům, pokud to nebude na závalu provádění důchodkového dozoru.

(5) V denních zápisech vyznačiti jest každý jednotlivý odbyt uhlí nejpozději následujícího všedního dne.

(6) Po uplynutí měsíce uzavře podnikatel jednotlivé sloupce zápisů a odevzdá jeden stejnopis během osmi dnů dozorcímu úřadu a druhý stejnopis uschová na dole.

(7) Finanční úřad může na odůvodněnou žádost podnikateli do odvolání povoliti, by konal některé předepsané zápisy, zejména o ce-

nách a zprostředkovatelích, ve svém obchodním ústředí místo na dole; v tomto případě je podnikatel dolu povinen konati předepsané denní zápisy odděleně pro uhlí, prodané prostřednictvím obchodního ústředí, a pro uhlí, které bylo přímo dolem prodáno. Zápisy o uhlí dolem přímo prodaném konají se podle předchozího ustanovení, zápisy o uhlí obchodním ústředím prodaném však bez udání ceny. Obchodní ústředí je povinno ve lhůtě pro splatnost daně předepsané zasílati příslušným důchodkovým kontrolním úřadům o každém dolu výkazy, kterými se denní zápisy na dole konané a podle shora uvedeného způsobu omezené přehledně doplní. Podnikatel dolu je povinen označiti v záznamech na dole konaných, kde je toto ústředí, a zaručiti, že nad tímto ústředím může býti vykonáván důchodkový dozor.

(8) Povolení uděluje finanční úřad I. stolice (rozhodující o spotřebních daních), II. nebo III. stolice podle toho, je-li obchodní ústředí ve stejném okresu, jako doly, nebo v okresích a vyšších správních obvodech různých.

(9) Finanční úřad může podnikateli toto oprávnění odepríti neb udělené povolení odvolati, zejména je-li oddělené vedení záznamů na úkor důchodkovému dozoru, a může požadovati od podnikatele náhradu zvláštních výloh, spojených s potřebným vykonáváním důchodkového dozoru nad obchodním ústředím, je-li toto mimo obvod dozorcího úřadu, pro důl příslušného.

§ 9.

(1) Zároveň se zapravením daně, tedy ve lhůtě pro splatnost daně předepsané, jest podnikatel dolu povinen vyhotoviti dvojmo měsíční účet, obsahující odděleně pro doly úhrn jednotlivých položek denního zápisu podle tohoto rozdělení:

1. celkovou těžbu a zásoby z předešlého měsíce,

2. daněprostou spotřebu uhlí pro provoz,

3. deputátní a jiné daněproště uhlí,

4. prodej a vlastní spotřebu uhlí, pokud podléhá dani, s udáním místa určení (pro tuzemsko, cizinu), způsobu dopravy, druhu, množství v q, úhrnem docílené ceny, ceny, z které podnikatel zapravuje daň z uhlí, sazby této daně a připadající daně, paušalované daně z obrátu a daněprostých příplatků podle §u 4, jakož i způsobu, jak se daň zapravuje.

(2) Prodává-li z dolu uhlí částečně též obchodní ústředí, buď též také v měsíčním účtu vykázaný oba způsoby prodeje uhlí odděleně, jak je to nařízeno podle §u 8 pro oddělené denní zápisy.

(3) Při koksárnách a briketárnách nutno ještě zvlášť vyznačiti výrobu a odbyt koksu a briket, jakož i druh a spotřebu paliva k jich výrobě použitého.

(4) Podnikatel je povinen jeden stejnopis měsíčního účtu zaslati dozorcímu úřadu (§ 28) a druhý uschovati po dobu jednoho roku na dole; konají-li se zápisy o cenách podle §u 8 odděleně od dolu v obchodním ústředí, mohou býti tyto zápisy uloženy v tomto ústředí.

(5) Finanční úřad je oprávněn předepsati používání určitého vzoru měsíčního účtu a vůbec dohodnouti se s důlním podnikem neb obchodním ústředím o případných úchylných předepsaných zápisech, které jsou odůvodněny potřebou toho kterého podnikatele, pokud nebudou tyto úchylny na úkor spolehlivosti důchodkového dozoru.

§ 10.

(1) Finanční úřad I. stolice může, vyžádav si schválení ministerstva financí, naříditi, aby podnikatel složil zálohu za daň ve výši, připadající průměrně na jeden měsíc.

(2) Místo zálohy může podnikatel voliti denní zapravování daně podle §u 7; v tom případě nutno též denně odevzdávati předepsané denní zápisy, kdežto měsíční účet odpadá.

(3) Pro složení zálohy, případně pro denní zapravování daně platí veškerá ustanovení o zapravování uhelné daně, zejména také pokud jde o důchodkové trestní stíhání nezapravené nebo pozdě zapravené daně.

K §u 6, odst. 1., zákona.

§ 11.

(1) Chce-li podnikatel uplatniti právo na volbu způsobu, kterým chce daň platiti, musí o tom učiniti závčas písemné podání finančnímu úřadu I. stolice.

(2) Rozhodne-li se podnikatel platiti daň z uhlí, k výrobě paliva použitého, platí ji podle sazby, stanovené pro dotčený důl, pokud neustanoví ministr financí v dohodě s ministrem veřejných prací a ministrem průmyslu, ob-

chodu a živností v rámci úlev § 2 zákona sazbu jinou.

(3) Z vyrobeného paliva platí daň podnikatel, který se pro tento způsob rozhodne nebo oznámení v odst. 1. tohoto paragrafu uvedené neučiní nebo nevyhoví ustanovením §u 6, odst. 2., zákona. Ministr financí v dohodě s ministrem veřejných prací a ministrem průmyslu, obchodu a živností určí množství uhlí, jež k výrobě paliva zpravidla se potřebuje, a ustanoví na základě takto určeného množství uhlí a na základě sazby, ustanovené podle odst. 2. tohoto paragrafu, daň pevnou částkou za jednotku vyrobeného paliva.

(4) Pokud by sazba převyšovala 7 procent ceny uhlí k výrobě použitého, mohou jednotlivé podniky žádati o snížení této sazby, jež na náležitě odůvodněnou žádost a do odvolání buď pro celkovou výrobu nebo jen pro určité upotřebení paliva může povolit ministr financí v dohodě s ministrem veřejných prací a ministrem průmyslu, obchodu a živností až na 7 procent ceny.

K §u 6, odst. 4., zákona.

§ 12.

(1) Koks, určený výhradně k vlastní potřebě průmyslového podniku, na němž koksovna jest zřízena, lze daniti, i když koksovna je mimo důlní podnik, stejným způsobem jako na koksovnách, jež jsou přímo na důlním podniku, svolí-li k tomu ministerstvo financí na zvlášť odůvodněnou žádost, a když podnikatel řídí se při odběru uhlí obdobně podle ustanovení, předepsaných k §u 7, č. 2., zákona pro převoz uhlí z jiných důlních podniků, a podle zvláštních podmínek, finančním úřadem pro ten který případ k zamezení případného zkrácení daně stanovených.

(2) Vydávání zdaněného uhlí a koksu zaměstnancům podniku a jiné příležitostně, značnější míru nedosahující zeizování paliva jiným odběratelům nepovažuje se za porušení zásady, že zpracovává koks výhradně pro vlastní potřebu průmyslového podniku, neustanoví-li jinak finanční úřad I. stolice z důvodů kontrolních.

K §u 7, č. 1., zákona.

§ 13.

(1) K uhlí, které se spotřebuje pro opatření provozní síly důlního podniku, pro vedení a

udržování provozu jeho, počítá se uhlí, potřebné k dobývání (pro základku, k zaplavování a pod.), třídění, nakládání uhlí a jeho zhodnocení, pokud se tak děje přímo na důlním podniku, včetně pohonu strojního zařízení, vytápění a osvětlování provozních budov a prostranství a dílen podle horního práva při dole provozovaných, pokud tyto slouží výhradně účelům důlního provozu, dále uhlí, potřebné k pracem přípravným, konaným podle horního práva, a vůbec uhlí, potřebné pro zavedení provozu důlního podniku a udržování jeho.

(2) Uhlí, odebrané z dolu jiného, než na kterém se spotřeba jeho děje, osvobozeno jest, nehledíc k ostatním shora uvedeným podmínkám, od uhelné daně, když podnikatelé obou dolů učiní nejdéle během příštího všedního dne po vydání nebo převzetí uhlí trojmo písemné oznámení dozorčímu úřadu (§ 28) s udáním místa a doby vydání nebo převzetí uhlí, dále jeho množství, druhu a ceny a oznámení toto dají potvrditi veřejným dopravním podnikem, jenž uhlí k dopravě převzal neb je vydal. V denních zápisech, a dopravuje-li se uhlí jinak než veřejným dopravním podnikem, též v zápisech v §u 33 předepsaných je dále podnikatel dolu, jenž uhlí vydává, povinen označiti při příslušné položce, pro koho a k jakému účelu jest uhlí určeno.

(3) Nečiní se rozdíl, zda se užívá přímo uhlí neb energie pomocí uhlí vyrobené, zda se energie tato vyrábí přímo na dole neb odebírá odjinud, a zda provozní práce koná podnikatel dolu sám na vlastní účet, neb jiný podnikatel za úplatu.

(4) O uhlí, spotřebovaném pro opatření provozní síly, je podnikatel povinen konati na dole denně zápisy, z nichž musí býti zřejmy množství a druh spotřebovaného uhlí a energie z uhlí vyrobené a způsob upotřebení; finanční úřad I. stolice je oprávněn předepsati pro tyto zápisy určité vzory.

§ 14.

(1) Užívá-li se energie, vyrobené z uhlí, také k účelům, které nepoživají osvobození od daně uhelné, jest daně prost jen onen díl spotřebovaného množství, jehož je zapotřebí k účelům od daně zproštěným.

(2) V daném případě jest podnikatel, nechce-li z veškeré spotřeby uhlí daň zapravovati, povinen, by učinil o tom předběžné oznámení u finančního úřadu I. stolice a podal zároveň odůvodněný návrh na rozdělení spotřeby dani podléhající a spotřeby od daně osvobozené.

(3) Finanční úřad I. stolice je oprávněn, by dal dříve, než ve věci rozhodne, provésti šetření na útraty podnikatelské.

(4) Osvobození od daně platí, neustanoví-li finanční úřad jinak, teprve od dne rozhodnutí tohoto úřadu; nelze-li rozdělení spotřeby spolehlivě vyšetřiti, stanoví poměrné rozdělení finanční úřad.

§ 15.

(1) Pro zjištění uhelné daně za uhlí, spotřebované v elektrárnách, které vyrábějí elektrickou energii též pro účely, na něž se nevztahuje osvobození od daně, lze užiti při vzájemné dohodě těchto pravidel:

a) Je-li možno v elektrické centrále spolehlivě zjistiti množství, druh a cenu uhlí, spotřebovaného k výrobě elektrické energie, rovná se průměrná spotřeba uhlí na vyrobenou kWh podílu ze spotřebovaného množství uhlí určitého druhu a určité ceny a z počtu vyrobených kWh (t. j. měřených na svorkách generatoru); tímto podílem násobíme ono množství elektrické energie, které bylo z elektrárny vydáno k účelům daněprostým, při čemž do tohoto vydaného množství započte se část připadající na tuto energii z celkové energie k provozu elektrárny spotřebované.

Předpokladem pro spolehlivé zjištění jest zejména, že podnikatel elektrárny koná přesné zápisy o odběru uhlí podle jeho původu, množství, druhu, ceny a kalorické hodnoty, o době, kdy bylo uhlí do elektrárny dopraveno, o postupu jeho vyčerpávání v jednotlivých družích a o vydané elektrické energii. Finanční úřad I. stolice může naříditi, aby pro tyto zápisy bylo užíváno zvláštních vzorců, a stanoviti další podrobnosti, potřebné v jednotlivých případech pro spolehlivé zjištění spotřeby uhlí a výroby elektrické energie.

b) Nelze-li však spotřebu uhlí zjistiti způsobem, udaným pod a), předpokládá se:

při výrobě centrály kW-hodin za měsíc		průměrná spotřeba tepelná na vydanou kW-hodinu	tepelných jednotek (kalorií)
do	149.999 kWh	14.000	
od 150.000 do	449.999 „	14.000—11.000	
„ 450.000 „	749.999 „	11.000—10.000	
„ 750.000 „	1.499.999 „	10.000—9.700	
„ 1.500.000 „	2.999.999 „	9.700—9.300	
„ 3.000.000 „	5.999.999 „	9.300—9.100	
„ 6.000.000 „	10.000.000 „	9.100—9.000	
a přes 10.000.000 „		9.000	

Množství spotřebovaných kalorií odečte se z grafického diagramu, je-li takový sestaven, nebo se vypočte zvlášť pro jednotlivý případ.

Topí-li na př. elektrická centrála, vydávající měsíčně 900.000 kWh, uhlím o 6000 kaloriích na 1 kg, vypočte se spotřeba uhlí na 1 kWh takto:

900.000 kWh je mezi 750.000 a 1.499.999 kWh (okrouhle 1.500.000 kWh).

Rozpětí měsíční proudové dodávky od 750.000 do 1.499.999 (okrouhle 1.500.000), t. j. 750.000 kWh, odpovídá rozpětí tepelné spotřeby od 10.000 do 9700, t. j. 300 kalorií.

Je tudíž interpolační podíl

$$\frac{300}{750.000} = 0.0004.$$

Tímto jest násobiti rozdíl mezi 1.500.000 a 900.000, t. j. $600.000 \times 0.0004 = 240$, a výsledek připočísti k nižší hranici tepelné spotřeby, aneb násobiti rozdíl mezi 900.000 a 750.000, t. j. $150.000 \times 0.0004 = 60$, a tento výsledek odečísti od vyšší hranice tepelné spotřeby. Oběma způsoby se získá stejného výsledku o tepelné spotřebě

$(9700 + 240 = 10.000 - 60 = 9940 \text{ kalorií})$.

Tento výsledek děliti jest obsahem tepelných jednotek 6000 u používaného uhlí, čímž se zjistí v daném případě $9940 : 6000 = 1.66$ kg spotřeby uhlí na 1 kWh.

Tepelnou hodnotu užívaných druhů uhlí stanoví báňský úřad I. stolice, vylechnuv předem důlní podniky, neprovádějí-li se pravidelně úředně ověřená kalorimetrická měření; užívá-li se v centrále více druhů uhlí s různou tepelnou hodnotou, vezme se za základ výpočtu průměrná tepelná hodnota, na př.: při spotřebě 2.000 q po 6.000 kal. a 7.000 q po 4.000 kal. na 1 kg činí průměrná tepelná hodnota $40.000.000 (= 2.000 \times 6.000 + 7.000 \times 4.000) : 9000 (= 2.000 + 7.000) = 4.444$ kalorií na 1 kg.

Užívá-li se v centrále kromě uhlí, koksu a jiného paliva z uhlí dosud nezdaněného ještě jiných prostředků provozovacích pro výrobu elektrické energie, zmenší se tepelná spotřeba na kWh, udaná v předchozím přehledu, v poměru energie, vyrobené z tohoto nezdaněného uhlí a koksu, k veškeré vyrobené energii. Podnikatel jest povinen učiniti takové opatření, aby bylo možno spolehlivě zjistiti elektrickou energii, vyrobenou jinými prostředky provozovacími než uhlím; jinak rozhodne

o tomto poměru finanční úřad I. stolice. Spotřeba uhlí na elektrickou energii vypočte se podle odstavce a) nebo b) tohoto paragrafu.

c) Za účelem zjištění množství uhlí, vyrobeného dani, určí se množství elektrické energie, dodané k účelům dani podléhajícím, odečtením v počítadle na elektrárně; tato spotřeba proudu násobí se pak množstvím uhlí, potřebným na jednu kWh a zjištěným způsobem dříve udaným.

(2) Nelze-li spolehlivě spotřebu rozdělit, nebo není-li zjišťování spotřeby uhlí a výroby, jakož i spotřeby elektrické energie v elektrárně možné, je finanční úřad I. stolice oprávněn, vylechnuv důlního podnikatele, stanovit výši daně paušálně.

(3) Finanční úřad I. stolice je též oprávněn stanovit v dohodě s podnikatelem na podkladě přesných výpočtů, provedených podle tohoto paragrafu, s výhradou přezkoumání během období nejdéle jednoročních paušální kvotu podle množství a druhu uhlí, odpovídajícího spotřebě na jednu kWh elektrické energie.

§ 16.

(1) Spotřebuje-li se uhlí přímo na dole, z něhož uhlí pochází, vykazuje se uhelná daň z onoho dílu spotřeby, který není od daně osvobozen, podrobně podle ustanovení šu 15 v měsíčním účtu (§ 9) a zapravuje se současně s daní uhelnou, připadající na ostatní odbyt uhlí.

(2) Odebírá-li důl provozní energii, uhlím vyrobenou, z vlastní nebo cizí elektrárny mimo důl, je podnikatel dolu oprávněn sraziti si daň uhelnou, na tuto provozní sílu připadající, z daně uhelné, připadající podle šu 2 zákona, na základě přesného výpočtu podle šu 15 v měsíčním účtu (§ 9), byť i tato elektrárna spotřebovala uhlí z různých dolů.

(3) Několik dolů, patřících témuž podnikateli a tvořících hospodářský celek a odebírajících elektrickou energii z jedné elektrárny, která výhradně nebo převážně vyrábí elektrickou energii pouze pro tyto doly, možno považovati za celek i pro dodávky uhlí z těchto dolů do elektrárny, i pro vyúčtování uhelné daně, připadající na onu část elektrické energie, která se spotřebuje k účelům od daně osvobozeným.

(4) Uhelná daň vyměřuje se podle druhu a ceny uhlí, jaké se z dolu dodává do elektrárny,

a při několika druzích a cenách průměrem, připadajícím na 1 kg uhlí; nelze-li daň takto stanovit, nebo chce-li tak podnikatel, vyměří se daň, kterou lze srážeti za spotřebovanou energii, na podkladě nejlacinějšího uhlí dotyčného dolu, při čemž se cena určuje podle §u 3 zákona.

(⁵) Elektrárny, dodávající elektrickou energii pro provoz důlní, jsou povinny konati podrobné zápisy o spotřebě uhlí k výrobě elektrické energie dle dolu, z něhož uhlí pochází, podle druhu a ceny uhlí, s udáním doby, kdy uhlí bylo dovezeno a spotřebováno, dále o vyrobené elektrické energii a její spotřebě. Zápisy tyto dlužno na požádání předložiti finančním orgánům, aby do nich mohli nahlédnouti a vyžádati si písemně neb ústně případná vysvětlení.

(⁶) Pro zjištění elektrické energie musí býti jak v elektrárně, tak na dole počítadla úředně cejchovaná a tak přizpůsobená, aby je finanční úřad mohl dáti pod úřední uzávěru; počítadla musí podnikatel dáti nejdéle každých pět let úředně přecejchovati; během této lhůty pak tehdy, vykazuje-li počítadlo větší úchytku než 4%. Uzná-li toho finanční úřad I. stolice potřebu, je podnikatel, jenž elektrickou energii odebírá, povinen postarati se o postavení druhých kontrolních měřidel.

(⁷) Výpočty o spotřebě provozního uhlí, použitého k výrobě elektrické energie pro provoz dolů, tvoří zvláštní přílohu měsíčního účtu (§ 9) a musí býti podnikatelem elektrárny potvrzeny.

K §u 7, č. 2., zákona.

§ 17.

(1) Odběr daněprostého deputátního uhlí je přípustným zpravidla jen z dolu, na němž jest nebo byla oprávněná osoba zaměstnána, nebo z jiného dolu téhož podnikatele, tvoří-li tyto doly hospodářský celek; převážení deputátního uhlí z jednoho dolu na druhý jest přípustným pouze za obdobných podmínek, jaké jsou stanoveny v §u 13, odst. 2.

(2) Podnikatel dolu jest povinen o oprávněných osobách, o schválených výměřích deputátů a o postupném jich vyčerpávání udržovati na dole náležitý přehled a předložiti příslušné záznamy na požádání dozorcímu úřadu (§ 28).

(3) Vydávání uhlí závodním školám, nemocnicím, jídelnám, zařízením bratrských pokla-

den a revírních rad (jejich nemocnicím, úředním místnostem) a jiným závodním ústavům a zařízením, sloužícím k dobru dělnictva, jest vázáno obdobně na tytéž podmínky, jako při uhlí deputátním.

(4) Zapraví-li osoba k odběru deputátního uhlí oprávněná z uhlí tohoto uhelnou daň prostřednictvím podnikatele dolu, a nebyla-li tudíž uhelná daň zkrácena, nenastupují sice důsledky podle důchodkového trestního práva, avšak nevylučují se důsledky, vyplývající z případných zvláštních předpisů, vydaných pro deputátní uhlí mimo obor uhelné daně.

(5) Každé jednotlivé množství uhlí, pro shora uvedené účely z dolu bez daně vypravené, musí býti kryto stvrzenkou, vydanou ze zvláštního, pro deputátní uhlí určeného a takto označeného úředního rejstříku a obsahující kromě dat v §u 33 uvedených ještě výslovné označení, že jde o deputátní uhlí od daně osvobozené.

K §u 8, bod 1., zákona.

§ 18.

Osvobození od daně pro uhlí, z něhož se vyrábějí oleje, tuky, vosk a podobné výrobky, přiznává ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry na žádost podnikatelů, touto výrobou se zabývajících, po předchozím, na útraty závodu konaném šetření, v rozsahu úplném nebo částečném na dobu obmezenou neb do odvolání a se zřetelem k výrobním nákladům a tržním poměrům, za kontrolních podmínek od případu k případu stanovených.

K §u 8, bod 2., zákona.

§ 19.

Osvobození lze přiznati za obdobných podmínek, jaké jsou stanoveny v §u 18, a za dalších podmínek v tom kterém případě podle povahy věci předpisovaných.

K §u 9, odst. 1., zákona.

§ 20.

Náhradní daň vybírá se ve výši, stanovené čas od času vyhláškou ministra financí ve Sbírce zákonů a nařízení.

K §u 9, odst. 2., zákona.

§ 21.

(1) Pro odbavení uhlí, které se prováží územím státním nebo navrací do ciziny, platí

celní přepisy platné pro zboží hromadné bez celní uzávěrky.

(2) Bylo-li uhlí, určené k průvozu, předáno uvnitř celního území pro spotřebu v tuzemsku, je příslušný železniční úřad (nebo plavební podnik) povinen oznámiti to místnímu dozorcímu úřadu (§ 28) spolu s označením osoby, které uhlí bylo vydáno a která je povinna zapraviti daň.

(3) Nevydává-li se z uhlí, které z ciziny s sebou vezou lokomotivy a parní lodi pro pohon vlastní, část jeho v tuzemsku pro jiný účel, není zapotřebí, množství uhlí s sebou vezeného hlásiti; u lokomotiv vztahuje se osvobození od daně též na uhlí, naložené na připojeném tendru, a též na případ, když lokomotiva vytápí vozy vlastního vlaku.

(4) Veze-li loď uhlí též pro jiný účel, než pro vlastní pohon, musí býti uhlí, které je k pohonu tomuto určeno, a pro které se činí nárok na osvobození od daně, znatelně od ostatního uhlí odděleno; celnímu úřadu musí býti oboje množství přesně ohlášeno.

(5) Osvobození platí jen pro lokomotivy a lodi ze států, které poskytují dopravním podnikům tuzemským stejnou výhodu.

(6) Při deputátním uhlí z ciziny dováženém musí se dovozce prokázati písemnou stvrzenkou podnikatele dolu, z něhož uhlí pochází, že uhlí patří zřízení neb příslušníku osazenstva tohoto dolu, dále že zásilka jest částí deputátu, kolik q ročně činí tento deputát a konečně jméno a bydliště oprávněné osoby. Celní úřad zašle tuto stvrzenku, opatřiv ji příslušnými daty celního odbavení, dozorcímu úřadu (§ 28), příslušnému podle bydliště příjemce; úřad tento vyšetří, zda jsou splněny podmínky pro daněprostý dovoz uhlí; shledá-li závadu, předloží stvrzenku finančnímu úřadu I. stolice s návrhem na dodatečné předepsání náhradní daně bez újmy případného důchodkového trestního stíhání.

K §u 10 zákona.

§ 22.

(1) Z uhlí z ciziny dovezeného zapravuje se náhradní daň u celního úřadu stejným způsobem jako clo na základě písemného ohlášení, jež obsahovati má údaje, v §u 8 předepsané.

(2) V pohraničním styku při množství do 20 q není písemného ohlášení zapotřebí; celní

úřad uvede v příslušné stvrzence údaje pro prohlášení potřebné podle ústního udání strany nebo podle výsledku úředního šetření.

K §u 12, odst. 3., zákona.

§ 23.

(1) Úroky z prodlení činí podle obdoby §u 4, odst. 1., zákona ze dne 16. března 1921, č. 116 Sb. z. a n., deset procent dlužné částky.

(2) Dlužné daně se vymáhají a úroky z prodlení dlužno platiti podle obdoby §u 4, odst. 2., uvedeného zákona (odst. 1.) a čl. 4., odst. 12., prováděcího nařízení ze dne 28. července 1921, č. 266 Sb. z. a n., hned po uplynutí lhůty, do které je daň uhelná podle §u 7 tohoto nařízení splatna; úrok z prodlení počítá se ode dne, který bezprostředně následuje po uplynutí této lhůty.

K §u 13 zákona.

§ 24.

(1) Kdo po dni, kdy zákon o daní z uhlí nabyt účinnosti, v tuzemsku zahájí neb znovu podnikne těžbu uhlí, je povinen písemně ohlásiti dozorcímu úřadu (§ 28):

1. jméno nebo firmu majitele a podnikatele a jméno zodpovědných zástupců;

2. jméno dolů (jam, odklízů) a obcí, v nichž leží důl nebo doly;

3. sídlo správy dolů, jméno zodpovědného správce a jeho zástupce;

4. jaké podniky, vyžadující uhlí pro svůj provoz, jsou na dole kromě zařízení, sloužících k těžení, třídění a dobývání uhlí;

5. je-li provozována s těžbou uhlí též výroba briket, koksu, a jiných paliv;

6. jakým způsobem (§ 7) hodlá podnikatel zapravovati daň uhelnou.

(2) Nové podniky, jakož i změny, které nastaly oproti původnímu ohlášení, jest hlásiti dříve, než podniky zahájí činnost, než změny nastaly, nebo ihned, jakmile nepředvídané změny nastaly.

§ 25.

Kdo uhlí na samostatných závodech zpracuje (zhodnocuje) na brikety, koks nebo jiné palivo, jest povinen učiniti ohlášení podle obdoby §u 24 s udáním, odkud uhlí odebírá.

§ 26.

Kdo spotřebuje uhlí v živnostenském podniku v množství, jež přesahuje v ročním průměru 12 t měsíčně, jest povinen ohlásiti podle obdoby §u 24 firmu a místo svého podniku, předmět podnikání a místo, kde se uhelné zásoby ukládají.

§ 27.

(1) Kdo uhlím ve velkém, t. j. na vagony a povozy, obchoduje, jest povinen ohlásiti podle obdoby §u 24 jméno (firmu) majitele a zodpovědného zástupce, místo, kde se uhelné zásoby ukládají, a doly (podniky), od kterých uhlí pravidelně odebírá; je-li zprostředkovatelem podle §u 3, odst. 2., a §u 4, odst. 2., zákona, jest povinen uvést, zda účtuje uhlí odběratelům přímo z dolu.

(2) Ohlášení toto jest povinen učiniti i podnikatel, který podnik provozuje již z doby dřívější, než zákon o uhelné dani nabyt účinnosti, a ohlášení učinil již podle ustanovení dříve platných, tenkrát, když je zprostředkovatelem podle §§u 3 a 4 zákona.

K §u 14 zákona.

§ 28.

(1) Důchodkovým dozorem pověřen je zpravidla úřad důchodkové kontroly, který je příslušným podle místa podniku, podléhajícího důchodkovému dozoru, nebo místa, v kterém povinnost k zaplacení daně vznikla nebo kde daň je splatná, a úřady tomuto nadřízené.

(2) Ministerstvo financí může bezprostředním nebo vyšším důchodkovým dozorem pověřiti též technickou finanční kontrolu.

K §u 15 zákona.

§ 29.

K důlnímu podniku patří též budovy, které jsou mimo obvod dolu, je-li v nich umístěna bezprostřední správa dolu.

K §u 16 zákona.

§ 30.

(1) Předpisy o záznamech, které nutno zpravidla konati při těžbě uhlí a při výrobě koksu a briket, při které se zapravuje uhelná

daň, jsou obsaženy již v dřívějších ustanoveních tohoto nařízení.

(2) Záznamy spotřebitelů uhlí (§ 26) a oněch výrobců briket, koksu a jiného paliva, kteří sami neplatí daň z uhlí, musí obsahovati postupně údaje o každém přijatém nákladu uhlí s udáním dne, dolu a dodavatele, množství, druhu a kupní ceny.

(3) Záznamy obchodníků uhlím ve velkém musí obsahovati vedle údajů v předcházejícím odstavci uvedených ještě údaje o jednotlivých prodeích a jiném odbytu podle doby, odběratele, množství, druhu a ceny, za kterou uhlí prodáno bylo, dále, jsou-li zprostředkovateli podle §§u 3 a 4 zákona, zda a v kterých jednotlivých případech účtovali odběratelům ceny na dole, a jak byla uhelná daň zaplácena z plné této ceny.

§ 31.

(1) Finanční úřad I. stolice jest oprávněn, by osobám v §u 13 zákona označeným, které by nevedly záznamy způsobem úplným nebo přehledným, předepsal pro tyto záznamy přesné vzorce nebo nařídil používání úředních tiskopisů, prodávaných za náhradu světojných nákladů.

(2) Osoby tyto jsou dále povinny doložiti na požádání dozorečích orgánů údaje, obsažené v předepsaných zápisech, náležitými doklady (listinami o úředním přidělu uhlí, pokud listiny takové se vydávají, nákladními listy, účty a pod.).

K §u 17 zákona.

§ 32.

(1) Železniční úřady a plavební podniky, zabývající se dopravou uhlí, jsou povinny dodávati příslušnému dozorečímu úřadu (§ 28) výkazy o zásilkách uhlí, které v tuzemsku převzaly k dopravě.

(2) Výkazy musí obsahovati jméno odesílajícího závodu, místo a dobu, kdy bylo uhlí k dopravě převzato, váhu a druh převezeného uhlí a jméno adresáta.

(3) Výkazy dlužno dodávati ve lhůtách nejdéle měsíčních; finanční úřad I. stolice může však žádati, aby výkazy tyto byly dodávány denně.

(4) Dále jsou úřady a podniky tyto povinny připustiti, aby orgánové dozorečího úřadu na-

hlíželi do zápisů o uhlí, které adresátovi vydali; ministerstvo financí může však žádati, aby dodávány byly stejným způsobem, jako výkazy uhlí, přijatého k dopravě, též výkazy uhlí, adresátovi odevzdaného.

(5) Způsoby vybírání a výše poplatku za toto vykazování zásilek uhlí, který byl veřejným dopravním podnikům přiznán zákonem, budou stanoveny tarifem.

K §u 18 zákona.

§ 33.

(1) O uhlí, vydaném jinak, než prostřednictvím veřejného dopravního podniku, je podnikatel dolu povinen vésti zvláštní rejstřík, označený přílehlým názvem (prodej místní, prodej drobný a pod.). Rejstřík tento obsahuje juxtu a stvrzenku stejného znění; stvrzenka se vydá odběrateli zároveň s uhlím, kdežto juxta zůstane v rejstříku. K rejstříkům smí býti používáno jen úředních tiskopisů, vydávaných finančními úřady za náhradu svéstojného nákladu, označených firmou podnikatele, názvem dolu a obce, v níž důl leží, dále běžným číslováním rejstříků (každoročně nově počínajícím) a jednotlivých juxt se stvrzenkami a opatřených na titulním listě potvrzením a razítkem dozorcího úřadu (§ 28).

(2) Juxta i stvrzenka musí obsahovati dále firmu podnikatele dolu, název dolu a obce, v níž důl leží, jméno odběratele uhlí, místo určení, den a hodinu, kdy uhlí bylo vydáno, jeho množství, druh a cenu, z níž se daň zapravuje, případně data úředního přidělu.

(3) Ustanovení toto platí i tehdy, jestliže se toliko zprostředkuje doprava uhlí z dolu k veřejnému podniku dopravnímu, ať se tak děje jakýmkoliv způsobem (soukromou železnicí, lanovou drahou, automobily, povozy); od této povinnosti může podnikatele k jeho žádosti zprostiti finanční úřad I. stolice, pokud není obavy, že by uhlí takto dopravené ucházelo kontrole.

(4) Odběratel je povinen obdrženou stvrzenku po dobu dopravy uhlí při sobě chovati a dozorcím orgánům na požádání ukázati nebo na potvrzení vydati.

K §u 20 zákona.

§ 34.

(1) Předpokladem pro zostření důchodkového dozoru je, že podnikatel dolu dopustil se

zkrácením daně těžkého důchodkového přestupku buď úmyslně neb opětovně z hrubé nedbalosti. Zostření předpisů záleží v tom, že se podnikateli nařídí výlučné používání úředních tiskopisů pro předepsané záznamy a že finanční správa použije svého práva požadovati podle §u 10 složení zálohy na daň nebo zapravování daně předem.

(2) Vedle těchto opatření nebo samostatně může finanční úřad I. stolice podrobiti takový podnik stálému důchodkovému dozoru, který spočívá v tom, že se v závodě umístí rozsahu jeho odpovídající počet orgánů finanční správy, aby střídavě vykonávali stálý dozor; týž úřad může podnikateli dolu předepsati náhradu služebních požitků těchto orgánů.

(3) Proti těmto opatřením lze podati úřadům nadřízeným rozklad, který však nemá odkládacího účinku.

K §u 21, odst. 3., zákona.

§ 35.

Jistotu lze skládati obdobně dle předpisů, platných pro uvěřování spotřebních daní; o přijetí jistoty může žádati podnikatel, jenž je povinen zaplatiti daň uhelnou, a rozhoduje o ní finanční úřad I. stolice.

K §u 23 zákona.

§ 36.

(1) Náhradní daň stanoví se až na další sazbu v rozpětí od 3 h do 9 h za 1 kWh měřenou na hranici; případné pozdější změny této sazby, které by provedl ministr financí v dohodě s ministrem veřejných prací a ministrem průmyslu, obchodu a živností, budou vyhlášeny ve Sbírce zákonů a nařízení.

(2) V mezích tohoto rozpětí (odst. 1.) stanoví přesnou sazbu ministr financí v dohodě s ministrem veřejných prací a s ministrem průmyslu, obchodu a živností, přihlížeje k výrobním a cenovým poměrům, za jakých v dotyčném obvodu musí soutěžit energie domácího původu, a se zřetelem na daně, vybírané při výrobě této energie.

§ 37.

(1) Dodavatel elektrické energie neb jeho odpovědný zástupce jest povinen učiniti dozorcímu úřadu (§ 28), v jehož obvodu elektrická energie se převádí přes hranice, do

15 dnů po vyhlášení tohoto nařízení a při podnicích, které elektrickou energii do tuzemska teprve dodávají budou, zpravidla aspoň 15 dní před tím, než položeno bude vedení přes hranici, písemné oznámení s udáním

1. jména nebo firmy a sídla toho, kdo elektrickou energii v cizině vyrábí, a zda se vyrábí elektrická energie uhlím, vodní silou nebo kterým jiným případně kombinovaným způsobem,

2. jména nebo firmy a sídla dodavatele a pro tuzemsko zodpovědného zástupce,

3. jména nebo firmy a sídla tuzemských odběratelů a pravděpodobného měsíčního nebo průměrného ročního množství dodávané energie, ceny 1 kWh dodané energie a bližších podmínek dodávání,

4. technických podrobností o napětí a druhu dodávaného proudu, s vyznačením rozvodní sítě a s návrhem, kde a jak by se v rámci předpisů v tomto nařízení uvedených měla elektrická energie zdaňovati.

(2) Změny, které se později vyskytnou v údajích takto ohlášených, vyznačiti jest dodatečně v měsíčních účtech, při placení náhradní daně finančnímu úřadu předkládaných.

§ 38.

(1) Cizozemský proud lze měřiti zpravidla cejchovanými elektroměry v měřicích stanicích při hranici nebo v nejbližší transformovně taktéž při hranici nebo elektroměry, vloženými do sítě na hranici.

(2) Výjimečně a na odůvodněnou žádost, bylo-li by měření podle 1. odstavce spojeno se značnými překážkami nebo s nepoměrně vysokým nákladem, lze se schválením finančního úřadu I. stolice proud měřiti elektroměry u odběratele proudu, namontovanými na místě spotřeby nebo v rozváděcí stanici, uvnitř tuzemska položené. V těchto případech nutno připočítati ke zjištěné spotřebě ještě určité procento za ztráty, vznikající při dodávání elektrického proudu z hranice na místo měření.

(3) Za stejných předpokladů, jako v odstavci 2., a to zejména v případech drobného odběru, lze proud zjistiti paušalováním.

(4) O technické zařízení, k měření proudu potřebné, povinen jest postarati se na svůj náklad dodavatel elektrické energie; o po-

stavení, cejchování a zabezpečení elektroměrů platí obdobně ustanovení §u 16.

§ 39.

(1) Náhradní daň z cizozemské elektrické energie zapravuje se jak co do způsobu, tak co do lhůt obdobně podle ustanovení §u 7, při čemž nutno na složenec neb jiných dokladech o zapravení daně vyznačiti, že jde o náhradní daň z elektrické energie.

(2) Zvláštní přihláška zapravené daně pro účtárnu 4 b ministerstva financí může odpadnouti, vyznačí-li se při placení daně na rubu obou dílů složního lístku jméno a sídlo toho, kdo daň zapravuje, pro který měsíc a rok zapravená daň platí, a dozorcí úřad, kterému byl zaslán měsíční účet.

(3) V měsíčním účtu, odevzdaném dozorcímu úřadu, vyznačiti jest toho, kdo daň platí, měsíc, na který se daň vztahuje, částku daňovou, jakož i kdy a jak daň byla vypočítána. (Odečtení na elektroměru č. a pod.).

(4) Finanční úřad I. stolice může proti přiměřené jistotě povolit, aby daň vyměřována a zapravována byla za delší, nejdéle však půlletní období.

(5) Tam, kde se odebraná elektrická energie zapravuje sjednaným paušálem, lze také zapravování daně upravit podle doby smluv o paušalování, obvyklých při jiných daních; smlouvy uzavírá s dodavatelem elektrické energie nebo jeho zástupcem finanční úřad I. stolice s výhradou schválení ministerstva financí.

§ 40.

(1) Povinnost platiti tuto náhradní daň vzniká u podniků již stávajících, a které podaly řádné ohlášení dle §u 37, dnem, kdy jim tak nařídí po vyšetření potřebného podkladu finanční úřad I. stolice. Podnikům již stávajícím, které nepodaly předepsané ohlášení, může finanční úřad I. stolice předepsati náhradní daň s dodatečnou platností od vyhlášení tohoto nařízení. U podniků, které teprve budoucně budou dodávati do tuzemska elektrickou energii, vzniká povinnost platiti tuto daň dnem, od kterého byla elektrická energie do tuzemska dodávána.

(2) Finanční úřady I. stolice jsou povinny zakročiti proti podnikům, které daň nezapra-

vuji, kromě ostatních zákonem připuštěných prostředků, zvláště, aby dodávání proudu bylo co nejdříve znemožněno.

K §u 25 zákona.

§ 41.

(¹) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení zákona z 21. prosince 1923 o dani z uhlí, č. 1 Sb. z. a n. z r. 1924, t. j. dnem 7. ledna 1924, pokud není v §u 24, odst. 1. a 2., zákona stanoveno jinak.

(²) Provedením nařízení pověřuje se ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r. Novák v. r.

Dr. Dolanský v. r. Šrámek v. r.

Udržal v. r. Bečka v. r.

Malypetr v. r. Srba v. r.

Dr. Franke v. r.